

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY

Broj: JN2-01-07-1-766-8/20
Sarajevo, 22. 04. 2020. godine

Ured za razmatranje žalbi BiH, rješavajući po žalbi bb od 27.03.2020. godine, žalitelja „Lala i Laćo“ d.o.o. Bijeljina, zastupan po punomoćniku Grozdi Đukić, odvjetnici iz Bijeljine, izjavljenoj na tendersku dokumentaciju, po Obavijesti o javnoj nabavi: 618-1-1-37-3-103/20 ugovornog tijela *Služba za zajedničke poslove institucija Bosne i Hercegovine*, na temelju članaka 104. i 111. stavak (1) točka c) Zakona o javnim nabavama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14 od 19.05.2014. godine) i članaka 193. stavak (2) i 228. Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02; 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), na plenarnoj sjednici Ureda – sjedište u Sarajevu, održanoj dana 22. 04. 2020. godine, donio je:

RJEŠENJE

1. Odbija se kao neosnovana žalba bb od 27.03.2020. godine, žalitelja „Lala i Laćo“ d.o.o. Bijeljina, zastupanog po punomoćniku Grozdi Đukić, odvjetnici iz Bijeljine, izjavljena na tendersku dokumentaciju, po Obavijesti o javnoj nabavi: 618-1-1-37-3-103/20 ugovornog tijela *Služba za zajedničke poslove institucija Bosne i Hercegovine*.
2. Odbija se zahtjev žalitelja za povrat sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM.
3. Odbija se zahtjev žalitelja, zastupanog po punomoćniku Grozdi Đukić, odvjetnici iz Bijeljine, za naknadu troškova pravnog zastupanja u iznosu od 562,50 KM.

Obrazloženje

Ugovorno tijelo – *Služba za zajedničke poslove institucija Bosne i Hercegovine* provodi otvoreni postupak javne nabave – rezervirani ugovor (čl. 9. ZJN) (predmet nabave: „*razni prehrambeni proizvodi*“), koji je objavljen na Portalu javnih nabava dana 17.03.2020. godine, Obavijest, broj: 618-1-1-37-3-103/20.

U navedenom postupku „Lala i Laćo“ d.o.o. Bijeljina, zastupan po punomoćniku Grozdi Đukić, odvjetnici iz Bijeljine, izjavio je žalbu od 27.03.2020. godine na tendersku dokumentaciju u postupku javne nabave „*nabavka raznih prehrambenih proizvoda*“, a prema Obavijesti, broj: 618-1-1-37-3-103/20 od 17.03.2020. godine.

Ugovorno tijelo je navedenu žalbu, uz svoje Izjašnjenje na navode žalbe, akt broj: JN01-16-11-50-6/20 od 01.04.2020. godine, prosljedilo ovome tijelu i ista je kod ovog tijela zaprimljena dana 02. 04. 2020. godine.

Žalitelj navodi da je nakon uvida u TD-u i same komunikacije s ugovornim tijelom uočio niz nepravilnosti koje sadrži predmetna TD-a a koje izravno utječu na povredu odredbi čl. 3. ZJN.

Ugovorno tijelo je toč. 13. TD-e propisalo:

„Uvjeti za kvalifikaciju u smislu osobne sposobnosti – članak 45. Zakona i dokazi koji se traže: ...13.7. Ukoliko ponudu dostavlja grupa ponuditelja, svaki član grupe mora ispunjavati uvjete iz čl. 9. ZJN, kao i uvjete glede osobne sposobnosti i svi dokazi se dostavljaju za svakog člana grupe...”

Članak 45. ZJN (Osobna sposobnost) je jasan i ne ostavlja mogućnost da ugovorno tijelo zahtijeva dodatna dokumenta od kandidata/ponuditelja kojim bi dokzivali osobnu sposobnost, osim onih koji su jasno i precizno navedeni u ovom članku Zakona. Postavljanje ovakvog zahtjeva u okviru čl. 45. ZJN predstavlja povredu navedenog Zakona.

Iz postavljenog uvjeta u toč. 7.2. TD-e je jasno da je ovaj uvjet postavljen ograničavajuće, jer se ugovorno tijelo, propisujući obvezu dostavljanja Rješenja o registraciji u odgovarajućem profesionalnom ili drugom registru u zemlji, izdatog od strane Federalnog ministarstva rada i socijalne politike ili Fonda za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje invalida Republike Srpske, kojim se dokazuje da ponuditelj zapošljava više od 50% osoba sa invaliditetom, ograničilo samo na važeće propise u Federaciji BiH i Republici Srpskoj, a čime je diskriminiralo ponuditelje čije je sjedište izvan BiH, odnosno istima je onemogućilo učestvovanje u predmetnom postupku, iz razloga što njihovi zaposleni ne mogu biti upisani u registre u BiH. Kako TD-a mora biti jasna i precizna, ugovorno tijelo je moralo predvidjeti mogućnost da se kao ponuditelji pojave i pravne osobe čije je sjedište van BiH, a koji mogu ispunjavati uvjete po pitanju rezerviranih ugovora.

Žalitelj se slaže sa nastojanjem ugovornog tijela da provede predmetni postupak javne nabave po čl. 9. ZJN.

Međutim, ugovorno tijelo je i ponuditelje koji ispunjavaju uvjete iz čl. 9, a koji nemaju kapacitete da u predmetnom postupku javne nabave učestvuju samo, nego im je neophodna firma koja bi sa njima učestvovala kao grupa ponuditelja i pružila im neophodnu pomoć prigodom realizacije ugovora, ograničilo na taj način da je izjednačilo uvjet iz čl. 9. ZJN sa čl. 45. i 46. ZJN i zahtijevalo da svi članovi grupe ispunjavaju uvjet iz čl. 9. ZJN BiH.

Uvjeti iz TD-e moraju se prilagoditi postojećem stanju na tržištu, odnosno da se omogući da poduzeća kojima je namijenjena realizacija ovog ugovora, isto mogu i postići uz kapacitete drugih poduzeća.

Postavlja se pitanje da li je ugovorno tijelo provelo određena istraživanja tržišta i utvrdilo da na tržištu postoje ponuditelji koji ispunjavaju uvjete iz čl. 9. Zakona, a da pri tome imaju i kapacitete za realizaciju ugovora.

Pored propusta u TD-i žalitelj ističe da ugovorno tijelo pravi propuste u radu i onemogućava žalitelja da pripremi ispravnu ponudu na način da ne pruža konkretne i adekvatne odgovore na pitanja koja je žalitelj postavio na Portalu javnih nabavi dana 19.03.2020. godine:

„...Toč. 14.2. pod 3. tražite:

„Ponuditelj je dužan uz ponudu dostaviti važeći Ugovor sa nadležnom institucijom o redovnoj kontroli kvaliteta i ispravnosti robe životinjskog porijekla koja je predmet ponude. (Ovjeran preslik, ne stariji od 3 (tri) mjeseca u momentu dostavljanja ponude). Ukoliko pomenuti ugovor ističe tijekom trajanja ugovornog perioda, obvezno dostaviti ovjeren preslik novog Ugovora sa nadležnom institucijom. Ukoliko ponuditelj nije ujedno i proizvođač, gore navedenu izjavu dostavljaju i dobavljači i proizvođači ili ovlašteni zastupnik predmetne robe životinjskog porijekla“.

Vaš zahtjev nije jasan iz više razloga. Obzirom na predmet javne nabave nije jasno iz kod razloga tražite Ugovor sa nadležnom institucijom o redovnoj kontroli kvaliteta ispravnosti robe životinjskog porijekla koja je predmet ponude, a potom spominjete gore navedenu izjavu. ..“

Na navedeno pitanje ugovorno tijelo je dana 23.03.2020. godine dalo sljedeći odgovor:

„... Poštovani

Ugovorno tijelo nije tražilo nikakve posebne uvjete niti kapacitete u predmetnom postupku nabave. Jedini uvjet koji je postavljen ponuditeljima jeste onaj iz čl. 9. ZJN i služi onemogućavanju zlouporaba od strane ponuditelja.

Tenderska dokumentacija je usklađena sa Rješenjem URŽ-a. ...“

Dakle, u toč. 14.2. pod 3. ponuditelji se obvezuju „uz ponudu dostaviti važeći Ugovor sa nadležnom institucijom o redovnoj kontroli kvaliteta i ispravnosti robe životinjskog porijekla koja je predmet ponude. (Ovjeran preslik, ne stariji od 3 (tri) mjeseca u momentu dostavljanja ponude)“, a zatim se u istoj točki naglašava i da „Ukoliko ponuditelj nije ujedno i proizvođač, gore navedenu izjavu dostavljaju i dobavljači i proizvođači ili ovlašteni zastupnik predmetne robe životinjskog porijekla“, te je očito da ugovorno tijelo u predmetnoj točki nije preciziralo da li traži ugovor kao dokaz ili ponuditelji mogu dostaviti i dokaz u vidu izjave!

Također nije precizirano ni koje su to analize koje se zahtijevaju.

S obzirom na gore navedeno, jasno je da ugovorno tijelo nije pravilno postavilo zahtjeve u TD-i.

U nacrtu Okvirnog sporazuma u čl. 6. st. (1) navedeno je:

„Ugovorno tijelo će dobavljača pozvati na potpisivanje pojedinačnih ugovora koji proističu iz Okvirnog sporazuma.

Dobavljač se obvezuje odazvati se pozivu ugovornog tijela za potpisivanje pojedinačnih ugovora na mjesto i vrijeme koje zakaže ugovorno tijelo.

Rok za potpisivanje ugovora je minimalno 3 dana od dana upućivanja poziva na potpisivanje, a maksimalno do 5 dana od dana upućivanja poziva.

Ukoliko se dobavljač ne odazove na poziv ugovornog tijela, te na navedeni način ugrozi poslovanje i snabdjevanje ugovornog tijela robama koje su predmet Okvirnog sporazuma, ugovorno tijelo će sa istim rakinuti Okvirni sporazum zbog teškog profesionalnog prekršaja – neurednog izvršenja ugovora“.

Smatramo da navedeni zahtjev nije jasno definiran, jer iz istog proizilazi da ugovorno tijelo može pozvati ponuditelja da za svaki ugovor koji potpisuje dolazi u Sarajevo – sjedište ugovornog tijela.

Ovdje treba uzeti u obzir i ponuditelje koji su udaljeni od sjedišta ugovornog tijela.

Potrebno je definirati da se izabranom ponuditelju omogući elektronsko potpisivanje ugovora ili dostavljanje ugovora putem pošte.

Nekorektno je izabranog ponuditelja, čije je sjedište udaljeno od sjedišta ugovornog tijela, izlagati ogromnom trošku. Ovakvim člankom iz Okvirnog sporazuma favoriziraju se ponuditelji iz Sarajeva, a diskriminiraju ponuditelji iz Bijeljine npr.

Jedno od načela postupka je upravo načelo ekonomičnosti, a isto se odnosi na sve strane u postupku.

Iz navedenih razloga žalitelj smatra da je njegova žalba osnovana, te predlaže da se ista uvaži.

Žalitelj traži povrat naknade uplaćene na ime pokretanja žalbenog postupka, kao i naknadu troškova postupka u iznosu od 562,50 KM.

U svom Izjašnjenju po žalbi žalitelja, broj: JN01-16-11-50-6/20 od 01.04.2020. godine, ugovorno tijelo navodi da je žalitelj izjavio žalbu na TD-u broj: JN01-16-11-4-11/20 od 17.02.2020. godine, koja je ispravljena sukladno Rješenju URŽ-a broj: JN2-01-07-1-475-7/20 od 12.03.2020. godine.

Dalje ugovorno tijelo ističe da žalitelj niti jednom riječju nije dokazao na koji način bi njemu bila ili mogla biti pričinjena šteta ili uskraćeno neko pravo žalbenim navodima koje navodi, obzirom da isti defacto ni ne može učestvovati u ovom posebnom postupku nabave iz čl. 9. ZJN.

Dalje, žalitelj nije dokazao da mu je na bilo koji način ugrožen bilo kakav interes, obzirom da isti defacto ni ne može učestvovati u ovom posebnom postupku nabave iz čl. 9. ZJN.

Sve je naprijed navedeno i više nego dovoljan dokaz da žalitelj nema aktivnu legitimaciju za učešće u konkretnom postupku nabave, pa tako ni pravni interes ni aktivnu legitimaciju za podnošenje žalbe.

Obzirom da je aktivna legitimacija žalitelja raspravljena u Rješenju URŽ-a, gdje je jasno i nedvosmisleno rečeno da: „*žalitelj očigledno nije dokazao svoju aktivnu legitimaciju u ovom posebnom postupku – rezerviranom ugovoru*“, to se navedeno ponavlja i u ovom slučaju ugovorno tijelo je ispravilo grešku u TD koju je URŽ po službenoj dužnosti poništio i zadržao poseban postupak nabave – rezervirani ugovor za koji postupak žalitelj nema aktivnu legitimaciju, zbog čega ugovorno tijelo predlaže da URŽ odbaci žalbu žalitelja zbog nedostatka aktivne legitimacije, kao što je utvrdio i u prethodnom rješenju.

U odnosu na prvi žalbeni navod ugovorno tijelo ističe:

Ovdje se ne radi o međunarodnom platnom razredu, te tenderska dokumentacija nije ni dostupna izvan BiH, stoga je žalbeni navod besmislen.

Uzimajući u obzir predmet nabave, kao i karakteristike roba, sasvim je jasno da se prodaja i isporuka mora odvijati preko firmi iz BiH, te svaka firma iz inostranstva mora imati registriranu filijalu u BiH, kako bi mogla nastupati i prodavati robu.

Uzimajući u obzir navedeno ta ispostava u BiH mora ispunjavati uvjete iz čl. 9. ZJN, stoga se žalbeni navod odbacuje kao neosnovan.

U odnosu na drugi žalbeni navod ugovorno tijelo ističe:

Sasvim je jasno da žalitelj ima potrebu da dezavuiše URŽ, te je samo njemu nejasna TD-a, te isti izvlači iz konteksta riječi samo da bi imao razlog za žalbu.

U toč. 16 TD-e jasno su definirani dokumenti koji se trebaju dostaviti uz ponudu:

„Pomuditelji su dužni dostaviti:

Točka 16. stavak 4, važeći Ugovor sa nadležnom institucijom o redovnoj kontroli kvaliteta i ispravnosti robe životinjskog porijekla koja je predmet ponude. (Ovjeran preslik, ne stariji od 3 (tri) mjeseca u momentu dostavljanja ponude) . Ukoliko pomenuti ugovor ističe tijekom trajanja ugovornog perioda, obvezno dostaviti ovjeren preslik novog Ugovora sa nadležnom institucijom. (detaljno opisano u toč. 14.2.3. TD)

Sasvim je jasno da je došlo do nenamjerne greške u kucanju u uvjetu 14.2.3 TD i da je umjesto „ugovor“ upisano „izjava“, ali to u suštini ne mijenja smisao rečenice koja je svima ostalima koji su preuzeli TD jasna, osim žalitelju. Obzirom da navedeni lapsus ne mijenja suštinu stvari i da je u toč. 16.4. i iz smisla rečenice 14.2.3 jasno da se traži ugovor, to je žalbeni navod neosnovan.

U odnosu na treći žalbeni navod ugovorno tijelo ističe

Obzirom da u BiH nije nikada uspostavljena mogućnost elektronskog potpisa, kao i sukladno Mišljenju Ministarstva transporta i komunikacija BiH, broj: 03-07-29-12-995-1/18 od 28.03.2018. godine, svaki isprintani, faksirani i na drugi način reproducirani dokument, a koji nije originalni dokument nema zakonsku snagu, a što je sasvim jasno, jer se isti ne može ovjeriti kod notara niti u općinama.

Kako je ugovorno tijelo u ranijem periodu sa žaliteljem imalo problema vezanih za potpisivanje pojedinačnih ugovora, na način da je isti izbjegavao zaprimiti poštu, te je ugovorno tijelo u više navrata ostajalo bez robe zbog neodgovornog ponašanja pojedinaca, to je poziv na potpisivanje ugovora u prostorijama ugovornog tijela jedini način da se ugovorno tijelo zaštiti od neodgovornih pojedinaca, poučen dosadašnjom praksom.

Uzimajući u obzir navedeno, i ovaj žalbeni navod je neosnovan.

Na kraju, ističući da je jedino žalitelju nejasna TD-a, ugovorno tijelo predlaže da se žalba odbije.

Žalitelj je ovom tijelu dostavio akt od 10.04.2020. godine kao Odgovor na izjašnjenje ugovornog tijela.

Sukladno članku 109. Zakona o javnim nabavama i članku 227. Zakona o upravnom postupku, ovo tijelo je utvrdilo da je žalba dopuštena, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Pored navedenog, ovo tijelo je, prije razmatranja žalbe, utvrdilo da su ispunjeni uvjeti za razmatranje iste, sukladno odredbi članka 105. i članka 108. stavak (3) Zakona o javnim nabavama.

Nakon utvrđivanja svih činjenica i uvidom u dokumentaciju dostavljenu od strane ugovornog tijela, a u odnosu na pravno relevantne propise, utvrđeno je da je žalba žalitelja neosnovana.

Žalba je neosnovana.

Postupajući po žalbama u žalbenom postupku pred ovim tijelom, izvedeni su dokazi temeljem pregleda dostavljenog materijala, te je izvršena analiza svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak.

Prije svega, ovo tijelo je utvrdilo da je u predmetnom postupku javne nabave - „*nabave raznih prehrambenih artikala*“, tenderska dokumentacija, broj: JN01-16-11-4-4/20 od 22.01.2020. godine, objavljena na Portalu javnih nabavi dana 23.01.2020. godine, po Obavijesti broj: 618-1-1-7-3-17/20, a u svezi žalbe istog žalitelja, izjavljene protiv Zaključka ugovornog tijela, kojim je žalba žalitelja izjavljena na tu TD-u, odbačena kao nedopuštena i neuredna, od strane ovog tijela, po službenoj dužnosti, sukladno čl. 103.st. (1) toč. a) ZJN poništena, Rješenjem broj: JN2-01-1-07-475-7/20 od 12.03.2020. godine.

U ponovnom postupku ugovorno tijelo je 17.03.2020. godine objavilo novu TD-u (Obavijest o javnoj nabavi: 618-1-1-37-3-103/20).

U predmetnoj TD-i naglašeno je da se radi o „rezerviranom ugovoru“ iz čl. 9. ZJN, kako na naslovnoj strani TD-e, tako i u toč. 7. TD-e *Rezervirani* ugovor, u okviru koje točke je propisano:

„7.1. Ugovorno tijelo je predmetni postupak naznačilo kao rezervirani ugovor prema članku 9. Zakona.

7.2. U svrhu dokazivanja ispunjavanja uvjeta iz članka 9. Zakona – rezervirani ugovor, ponuditelji trebaju uz ponudu dostaviti:

- dokaz-Rješenje o registraciji u odgovarajućem profesionalnom ili drugom registru u zemlji, izdat od strane Federalnog ministarstva rada i socijalne politike ili Fonda za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje invalida Republike Srpske, kojim se dokazuje da ponuditelj zapošljava više od 50% osoba sa invaliditetom....“

U okviru propisivanja uvjeta i dokaza kojima se isti dokazuju, a odnose se na uvjete za kvalifikaciju, ugovorno tijelo je propisalo:

o u svezi osobne sposobnosti ponuditelja – čl. 45. Zakona, između ostalog, podtoč. 13.7. ugovorno tijelo je propisalo:

„13. 7. Ukoliko ponudu dostavlja grupa Ponuditelja, svaki član grupe mora ispunjavati uvjete iz članka 9. Zakona o javnim nabavama, kao i uvjete glede osobne sposobnosti i svi dokazi se dostavljaju za svakog člana grupe“

o u svezi osobne sposobnosti obavljanja profesionalne djelatnosti – čl. 46. Zakona, između ostalog,

podtoč. 14.1. 2. ugovorno tijelo je propisalo:

„14.1. 2. Ponuditelj će biti isključen iz daljeg učešća zbog neispunjavanja navedenog uvjeta za kvalifikaciju, ukoliko se u ponudi ne dostavi navedeni dokument u vezi sposobnosti obavljanja profesionalne djelatnosti (članak 46. Zakona) i dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 9. Zakona ili se ne dostavi na način kako je naprijed traženo“.

- Toč. 15 TD-e ugovorno tijelo je propisalo odredbe koje se odnose na grupu ponuditelja, u kojoj točki je ponovno naglašeno da, ako ponudu podnosi grupa ponuditelja, svaki član grupe dužan dostaviti dokaze kako je to propisano TD-om.

AD-1

U svom prvom žalbenom navodu žalitelj osporava TD-u u dijelu kojim je ugovorno tijelo propisalo obvezu da se, u okviru dokaza o osobnoj sposobnosti – čl. 45. ZJN, dostavi i dokaz za ispunjavanje uvjeta iz čl. 9. ZJN, smatrajući da je uvjet, kao i traženi dokaz iz toč. 7.2. TD-e ograničavajući, navodeći da se time diskriminiraju ponuditelji čije je sjedište van BiH, pa sve to veže sa navodnom nepreciznošću TD-e, odnosno potrebom da ugovorno tijelo predvidi mogućnost da se kao ponuditelji pojave i pravne osobe čije je sjedište van BiH, a koji mogu ispunjavati uvjete po pitanju rezerviranih ugovora. Žalitelj pri tome navodi „ugovorno tijelo je i ponuditelje koji ispunjavaju uvjete iz čl. 9, a koji nemaju kapacitete da u predmetnom postupku javne nabave učestvuju samo, nego im je neophodna firma koja bi sa njima učestvovala kao grupa ponuditelja i pružila im neophodnu pomoć prigodom realizacije ugovora, ograničio na taj način da je izjednačilo uvjet iz čl. 9. ZJN sa čl. 45. i 46. ZJN i zahtijevalo da svi članovi grupe ispunjavaju uvjet iz čl. 9. ZJN BiH.

Prije svega, netočan je navod žalitelja, također u svezi prvog žalbenog navoda, da mu ugovorno tijelo nije dalo precizan odgovor na postavljeno pitanje u svezi TD-e. Naime, ovo tijelo, uvidom u Izviješće o pitanjima i odgovorima u svezi TD-e (od 27.03.2020. g.), nesporno utvrdilo da je, na postavljeno pitanje žalitelja od 19.03.2020. godine, ugovorno tijelo dalo odgovor 23.03.2020. godine u kojem je istaklo:

„Ugovorno tijelo nije tražilo nikakve posebne uvjete niti kapacitete u predmetnom postupku javne nabave. Jedini uvjet koji je postavljen prema ponuditeljima jeste onaj iz članka 9. ZJN i služi onemogućavanju zlouporabe od strane ponuditelja. ...“.

Vezano za navode, ili bolje reći „sumnju“ žalitelja, koju ničim nije dokazao, o tome da li je ugovorno tijelo „provelo određena istraživanja tržišta i utvrdilo da na tržištu postoje ponuditelji koji ispunjavaju uvjete iz čl. 9. Zakona, a da pri tome imaju i kapacitete za realizaciju ugovora“, ovo tijelo naglašava, što je istaklo i u svom prethodnom Rješenju od 12.03.2020. godine, da su tzv. „rezervirani ugovori“ novina u Zakonu o javnim nabavama koju mogućnost ugovorna tijela mogu koristiti, odnosno mogu pojedine nabave rezervirati samo za pravne subjekte koji zapošljavaju osobe sa invaliditetom, čime se ovoj kategoriji osoba, odnosno gospodarskih subjekata koji zapošljavaju takve osobe daje prednost u odnosu na druge subjekte prigodom nabave određene robe. Navedena odredba predstavlja djelimično usuglašavanje sa Direktivom 2004/17 koja tu mogućnost predviđa u članku 28, odnosno Direktivom 2004/18 koja ovo pitanje regulira u članku 7.

Također valja istaći da u Zakonu o javnim nabavama BiH, što se tiče člana 9. nema nikakvog „izuzeća“, kao što npr, u istovjetnom zakonu u R. Hrvatskoj se dopuštaju podizvođači, ali u određenom procentu.

Upravo imajući u vidu sve naprijed navedeno, a zbog posebnosti kategorije ponuditelja, tj. specifičnosti koja je smisao čl. 9. ZJN – tj. da u takvom postupku učestvuje ponuditelj koji ima zaposlenih više od 50% osoba sa invaliditetom u odnosu na ukupan broj zaposlenih, onda je opravdano i to što ugovorno tijelo dopušta da se u takvom postupku javlja grupa ponuditelja, ali da svaki član te grupe, pored ispunjavanja uvjeta koji se tiču osobne sposobnosti (čl. 45. ZJN)

mora ispunjavati uvjete iz čl. 9. ZJN, pa s tim u svezi te uvjete dokazuje i za svoju profesionalnu sposobnost (čl. 46. ZJN).

Imajući u vidu sve navedeno u svezi prvog žalbenog navoda žalitelja, ovo tijelo zaključuje da je ovaj žalbeni navod neosnovan.

AD-2.

U odnosu na drugi žalbeni navod žalitelja ovo tijelo u cjelosti prihvata kao zasnovano izjašnjenje ugovornog tijela dato s tim u svezi, te zaključuje da se radi upravo u „lapsus calamy“, tj. greški u kucanju u uvjetu 14.2.3 TD, u kojoj je umjesto riječi „ugovor“ upisana riječ „izjava“, ali to u suštini ne mijenja smisao rečenice, niti mijenja suštinu stvari, odnosno to da je u toč. 16.4. i iz smisla rečenice 14.2.3 jasno da se traži „ugovor“.

Imajući u vidu navedeno, ovo tijelo zaključuje da je ovaj žalbeni navod neosnovan.

AD-3.

U odnosu na treći žalbeni navod koji se odnosi na nacrt Okvirnog sporazuma, odnosno u njemu reguliranog načina i rokova potpisivanja pojedinačnih ugovora, ovo tijelo ističe da BiH nije nikada uspostavljena mogućnost elektronskog potpisa, a sukladno Mišljenju Ministarstva transporta i komunikacija BiH, broj: 03-07-29-12-995-1/18 od 28.03.2018. godine, svaki isprintani, faksirani i na drugi način reproducirani dokument, a koji nije originalni dokument nema zakonsku snagu, a što je sasvim jasno, jer se isti ne može ovjeriti kod notara niti u općinama, te s tim u svezi nije prihvatljiv prijedlog žalitelja za elektronsko potpisivanje. To što je ugovorno tijelo propisalo da će se pojedinačni ugovori potpisivati u sjedištu ugovornog tijela, nije suprotno načelu ekonomičnosti postupka, a niti je takav svoj navod žalitelj dokazao. Naprotiv, upravo na taj način se obezbjeđuje sigurno i efikasno potpisivanje pojedinačnih ugovora i realizacija Okvirnog sporazuma.

S obzirom na navedeno i za ovaj treći žalbeni navod ovo tijelo zaključuje da je istioneosnovan.

Na temelju svega naprijed navedenog, sukladno članku 104. i 111. stavak (1) točka c) Zakona o javnim nabavama BiH, a u svezi sa člankom 228. Zakona o upravnom postupku, odlučeno je kao u izreci ovog Rješenja.

Na temelju članka 108. stavak (6) Zakona o javnim nabavama odbija se zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Sukladno članku 105. Zakona o upravnom postupku odbija se zahtjev žalitelja za naknadu troškova pravnog zastupanja po punomoćniku – Grozdi Đukić, odvjetnici iz Bijeljine, u iznosu od 562,50 KM.

Naputak o pravnom lijeku:

Ovo rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja.

Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDATELJICA URŽ-a

Željka Klobučar

Dostavljeno:

- Grozda Đukić odvjetnik iz Bijeljine
76300 Bijeljina, ul. 1. Maja broj 3,
(za *Lala i Lačo* "d.o.o. Bijeljina")
- Služba za zajedničke poslove institucija BiH
71000 Sarajevo, Trg BiH br.1.
- evidencija
- a/a